

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De clerico mortuo, qui rediens se iudicatum & in manus impiorum
traditum exclamavit, cap. 49.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

aliquē lapide isto defraudaueris. Ad quod verbum ille in se reuersus, ait: Recordor me eundē, vt agros meos ampliarem, in alienos terminos transtulisse. Respondēte sacerdote: Hæc est causa: ille culpam confitetur, satisfactionem pollicetur, sicque a terribili illa visione liberatur.

** al. Re-
gheim.*

CAPVT XLVIII.

Simile contigit in villa cui * Recheym vocabulum est. Cū rusticus quidam ibidem moriturus esset, diabolus assistens, palum igneum ori eius immittere minabatur: ille culpam non ignorans, quocumque se vertebat, semper diabolum cum palo presentem habebat. Palum siquidem eiusdem quantitatis & formæ, de agro suo, in agrum cuiusdam honesti militis eiusdem villæ, Godefridi nomine, transfererat, sibi addendo quod illi subtraxerat. Ad quem, cogente iam dicta necessitate, suos misit, ablata restituere promisit, per quos vt reo ignosceret, supplicauit. Quibus respondit miles: Non ignoscam, finite filiū mulieris bene torqueri. Iterum terretur vt prius, iterum nuncios mittit, sed veniam non consequitur. Tertio eis cum lachrymis venientibus, & dicentibus: Rogamus vos Domine intuitu Dei, vt vestra recipiatis, & misero culpam remittatis, quia mori nō potest, neque viuere licet. Respondit: Modò bene vindicatus sum, modò remittam. Ab illa hora, terror omnis diabolicus cessauit. Ex his exemplis satis colligitur, quòd secundum qualitatem culpæ, etiā Deus formet qualitatem pænæ. Audi nunc, quod te tibi que similes consoletur, de diuitibus atque superbis.

CAPVT XLIX.

De diuitibus atque superbis.

Fuit in regno Francorum clericus quidam, nobilis & diues, quæ duo saepe hominem extollunt, multisque vitijs subiciunt: qui cū mortuus fuisset, & in feretro positus, multitudine populi circumfidente, tã ex clericis quàm ex laicis, ipse se crexit, eūctis audientibus, in hæc verba prorumpens; Iustus iudex iudicauit, iudicatum condemnauit, condemnatū tradidit in manus impiorū: quibus dictis, se reclinans
iterum,

Iterum, non obdormiuit, sed de requie transiuit ad laborem, de delicijs ad miseriam.

CAPVT L.

IN eodem regno alius quidam clericus fuit, & ipse vitiosus valde, sicut & superior: qui cum admonitus fuisset ab amicis de confessione, essetque ei allatum corpus Domini à sacerdote, accipere noluit, vertensque se ad parietem, sic ait; Tuba canit apud inferos, eamus hinc: sicque expirans, tubam secutus est infernalem. APOLLONIVS: Si sic Deus execratur diuitias atque superbiam, puto quòd valde puniat blasphemiam. CAESARIVS: Valde Deus punit quandoque illud vitium, etiam in infidelibus, sicut nuper didici ex relatione cuiusdam monachi Vilarientis, qui circa hæreticos Albienses cum domino Conrado Cardinali satis laborauit.

CAPVT LI.

COmes Fulcensis hæreticus, & hæreticorum *De bla-*
coadiutor, cum vltimum castrum suum reha- *sphemia,*
beret, in tantam erupit blasphemiam, vt dice-
ret; Velit nolit Deus, velit nolit ecclesia Romana, &
omnes sancti, ego terram meam rehabebo: moxque
de equo, cui infidebat, ruens, horribiliter torquebatur,
& cum à militibus esset eleuatus, denuo ruit, pœnam
soluens blasphemiae. Reductus verò in domum suam,
primùm torqueri cœpit in pedibus, deinde in cruri-
bus, postea in pectore, & cum ei relictum fuisset offi-
cium linguæ, si fortè pœnitere vellet, ipsamque con-
fessionem prorsus contemneret, circa quatuor men-
ses, à die qua percussus est, impœnitens expirauit. Hæc
de diuitijs, superbia, atque blasphemia dicta sint.
Quanta verò pœna prædonibus præparata sit, finis
vnius ostendat.

CAPVT LII.

Circa illud tempus, quo Philippus rex inimica-
batur Colonensibus propter Ottonem, sa- *De præ-*
telles quidam Ioannes nomine, cognomenro Da- *donibus*
aus, prouincia deprædat^o est. Hic cum post multa ma-
la moriturus esset, diabol^o moriendi nimis importunus
fuit;